

PAVEL ANTOKOLSZKIJ

Kísérlet önkritikára

Hamlet, bizonynal, nem vagyok,
Bár nem volt egy percem se boldog,
És szegény Yorick rám vicsorgott:
– Elpatkolsz, hát vedeld borod!

Tán Don Quijote sem vagyok,
És szélmalmokkal sem csatáztam,
Csak fabrikáltam s mit se bántam,
Órjas karokkal hogy forog.

A többi szereplő között
Hlesztakov voltam én bizonynal,
El is hitték, amit koholtam,
És hírem egekig szökött.

S a csőcselék utálatos
Darázsraját így ingerelve,
Belészürkültem a tömegbe,
Mely hozzám volt hasonlatos.

BAKA ISTVÁN fordítása

NYIKOLAJ TYIHONOV

A villódzó havon...

A villódzó havon s a
Hóvihar hívogató énekén át
Látom virágzó gyümölcsösök
Szirmát, mint szilaj habot.
Hópehely szárnyú versek,
Mint karnisról rebbenő madárcák,
Idegen városok zsvijától
Megittasult verssorok.